

SIEM PRAAMSMA'S

Humpo Hot'sflots

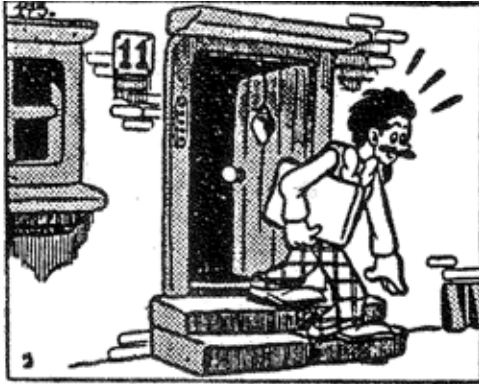
deel 5

**De Mislukte
Bestelling**

TEKST EN TEKENINGEN DOOR SIEM PRAAMSMA

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

173. Adres vergeten

173. Opperuimd stapte Humpo Hotsflots, de wijd en zijd beroemde en vermaarde kurtschinder, vervuld van zoete overpeinzingen. Schoon is het leven eens kunstenaars, zoals ik, dacht hij. Alleen snapt de mensheid niet altijd wat er in een echte kunstenaarsziel omgaat. Maar deze klant, die ik nu een schilderij verkocht heb, begrijpt er wel iets van. Wat zei hij er ook

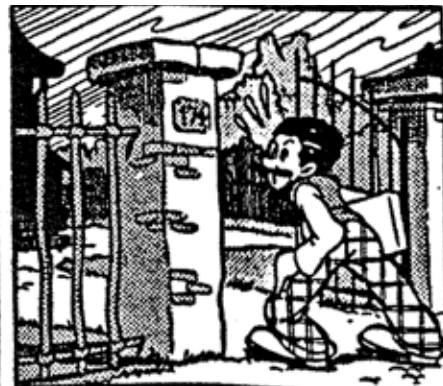
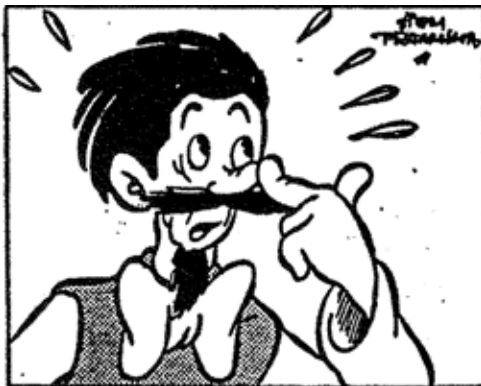
weer van... Oh ja, jouw leven is doorzinderd van scheppende adem, die het concept vermag te realiseren in de materie. Schoon gezegd was dat! Humpo begreep er weinig van, maar daarom was het toch nog wel mooi uitgedrukt.

Al zo denkend wandelde hij rustig voort over de landweg, tot hij zich ineens herinnerde, dat hij een schilderij moest weg-

brenge. Tot z'n overgrote schrik bemerkte hij dan, dat hij het huisnummer vergeten was. Stokstijf bleef hij staan en pijnigde vergeefs z'n hersens af, hoe het nummer luidde. Maar met geen mogelijkheid wist hij het zich te herinneren. Hij zuchtte eens diep en keek wanhopig om zich heen. Moe moest dat nu?

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

174. Een huis een Hotsflots waardig

174 Onze beroemde kunstschilder was dus vergeten, waar zijn klant woonde. Plotseling kwam de gedachte bij hem op, dat hij net zo goed zittend kon denken en dus deed hij dat. Zittend ging hij alles nog eens na. Maar... het mocht niet baten. Hij kon niet meer op het juiste getal komen. Artist zijn is wel mooi, maar je moest huisnummers kunnen onthouden, zuchtte

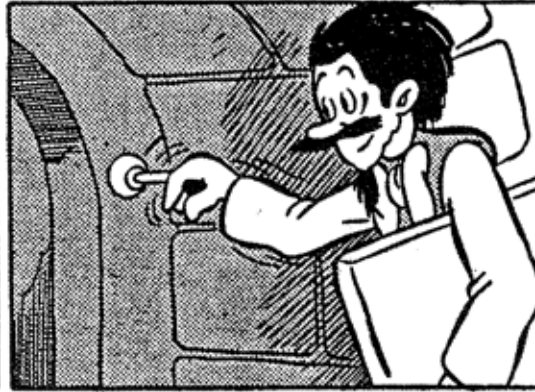
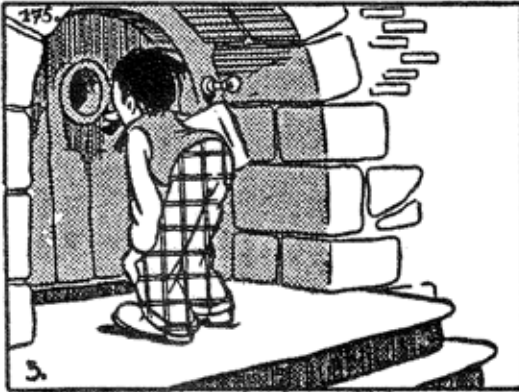
hij en steunde het hoofd moedeloos in zijn hand. Dan schoot hem ineens een gedachte in, die zo meesterlijk was, dat zij slechts in de brein van een geniaal kunstenaar opgekomen zou kunnen zijn. Het nummer van de strip van vandaag dat bood hem een goede kans. Zingend stond hij op en luidkeels galmend van „Evelentje, de dochter van tante

Dientje,” vervolgde hij zijn weg. Niemand zou kunnen zeggen wat hij zong, hoogstens dat het vals klonk. Maar dat gaf niets, als hij zelf maar wist, hoe het liedje heette. Nadat hij zo even door gelopen had, vond hij nummer 174 op een hek staan.

„Hier moet ik zijn, dat is vast,” zei Humpo Hotsflots, „echt een huis om bezocht te worden door een Hotsflots.”

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

175. Een geluid van ijzer op steen

175 Nadat Humpo Hotsflots het hek door gegaan was, kwam hij op een brede, kronkelende oprijlaan. Aan het einde daarvan vond hij een grote deur. „Hier raak ik mijn schilderij kwijt,” merkte hij trots op. „Hier komt een echte, zuivere, zonovergoten en maanbeschenen Hots-

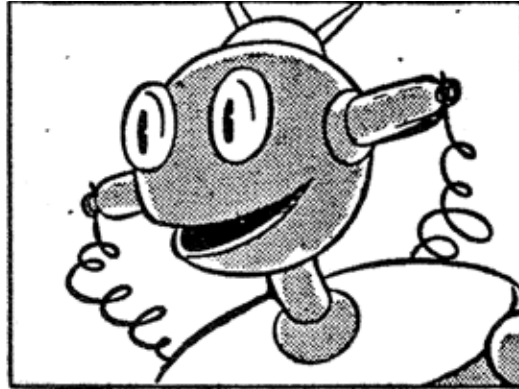
flots te hangen.”

Hij loerde door een kijkgat in de deur, doch zag niets. Met een soepel gebaar, echt artistiek, rukte hij aan de bel. Hol galmde het geluid door de hall. Dan hoorde hij een zonderling geluid en de eerst zo trotse trekken vergleden langzamerhand, tot zij

een vorm van uiterste verbazing, vermengd met angst, hadden aangenomen. Een wonderlijk geluid van ijzer op steen klonk door de gang. Ongetwijfeld kwam daar iemand aan, maar de manier van lopen deed Humpo Hotsflots huiveren. Was hij toch aan het verkeerde adres?

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

176. A.M. Pere-Ohm, een blikken heer

176 Terwijl Humpo Hotsflots zich afvroeg of hij toch niet verkeerd was, werd de deur geopend en den schilder viel van schrik haast ondersteboven. Een rare vent in blik was het. Helemaal van blik was z'n lichaam en zijn handen en voeten waren met buizen aan de rest van het lijf bevestigd. „Dat is vast en zeker een robot,” schrok Humpo Hotsflots, „wat moet hieruit groeien?”

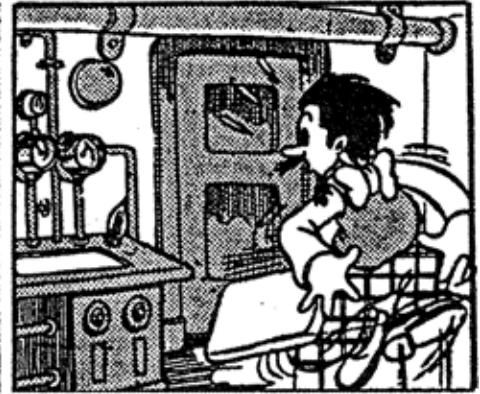
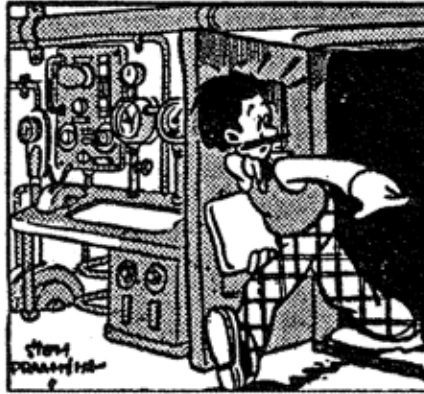
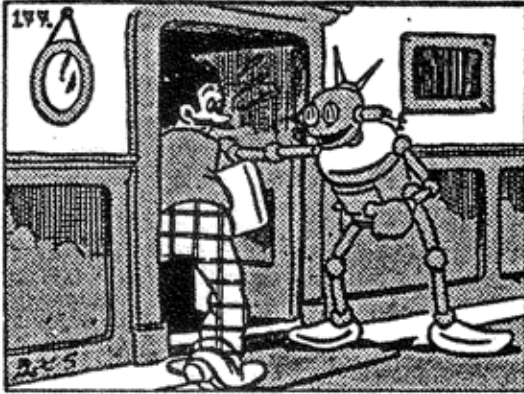
De robot wees met zijn hand op zijn blikke buik en zei: „Ik en ben Père-Ohm, A.M. Père-Ohm, de bediende van professor Vindallesuit,” kraakte zijn stem en het klonk als het knetteren van een stofzuiger. Humpo Hotsflots vond het niets leuk.

„Ik wilde graag de professor spreken,” zei hij. Ik ben Humpo Hotsflots, de alomvermaarde kunstschilder, die hem een schilderij komt brengen. Dien mij dus aan

bij uw meester.” Het gezicht van A.M. Père-Ohm scheurde open in een brede lach. „U en moet mij volgen.” dat deed Humpo Hotsflots en onder het lopen streek hij zich bezorgd door zijn haren. „O. O,” zei hij. „Humpo, dat loopt niet goed voor je af. Kunstenaars en robotten passen niet bij elkaar. Hoe zei de meester dat vroeger ook al weer op school? Twee... hum, toe kom nou... oh ja, twee gelijknamige polen stoten elkaar af.”

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

177. Dit is niet doorzinderd

177 Humpo Hotsflots volgde A. M. Père Ohm door een brede gang. Plotseling bleef A. M. Père-Ohm staan, deed een deur open en noodde Humpo Hotsflots met een weids gebaar uit, binnen te treden.

Met een laatste schuwe blik op de robot deed Humpo Hotsflots zulks en stapte de kamer binnen. „Aardig kamertje,” sprak

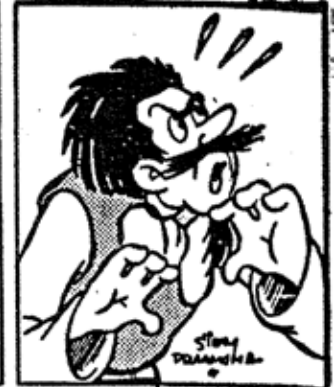
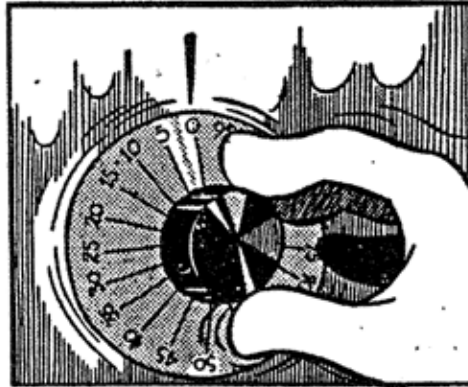
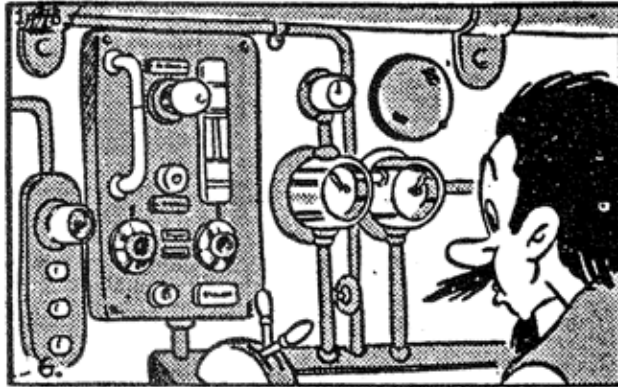
hij goedkeurend, „maar eh wat is dat?” Voor de derde maal deze avond schrok Humpo zich een hoedje.

Naast de deur zag hij een ingewikkelde verzameling knoppen, meters, buizen en stangen. „Niets voor een schilder” zei Humpo Hotsflots zuchtend, „daar kun je niet mee schilderen, dat is niet doorgloed,

niet doorzinderd van een eh... nou ja, van een gloedvolle gloed, de... eh, nou ja ... ik vind het zelf al goed. Maar waarvoor zou dat allemaal dienen?” Hij zette zich op een stoel en keek. Een zacht zoemen klonk op uit de schakelkast en tafel. Boven hoorde hij iemand lopen, maar verder was het stil in het huis.

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

178. Dat loopt mis

178 Humpo Hotsflots wachtte zo wel een half uur. Hij moest steeds maar weer naar de ingewikkelde apparatuur aan de muur kijken. „Humpo,” zei een stem in hem, „je bent een kunstenaar, dus waarom zou je niet eens aan zo'n knopje draaien? Het gevoel, dat je altijd in je kunstwerken weet te leggen, zal je ook wel helpen.”

Humpo Hotsflots stond op en ging voor

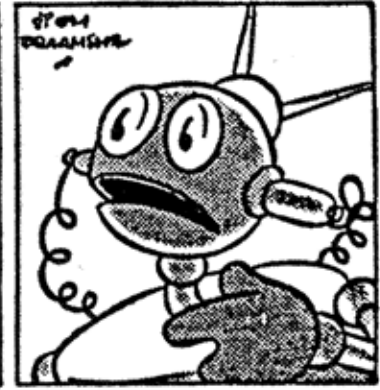
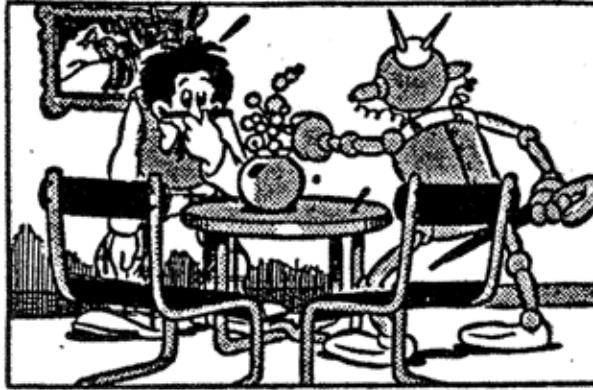
de schakelkast staan. De lust om eens aan zo'n knop of handletje te draaien of te trekken werd hem haast te machtig. „Vooruit Humpo,” sprak hij dan, „je bent altijd sterk in natuurkunde geweest en je kent de wet van Archimedes nog op je duimpje. Stei dus een daad, die jou onsterfelijk zal maken.” Hij stak zijn hand uit, greep

een knop en... draaide haar met een forse

ruk om. Op slag brak er een lawaai los, of al zijn schuldeisers tegelijk op hem af stormden. Humpo Hotsflots kroop van angst in elkaar en kreunde: „Hoei hoei, dat loopt mis. Ik, een kunstenaar, wordt hier belaagd.” En dat was ook zo, want er stormde iemand de trap af, naar de kamer waar Humpo Hotsflots zich bevond.

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

179. *Ik vind u een schurk zijn!*

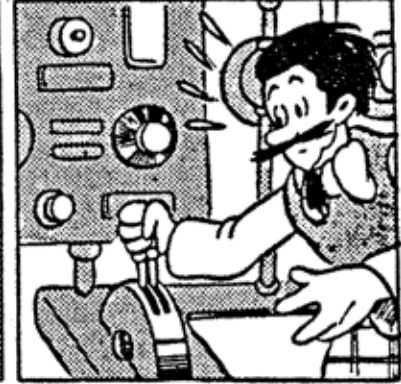
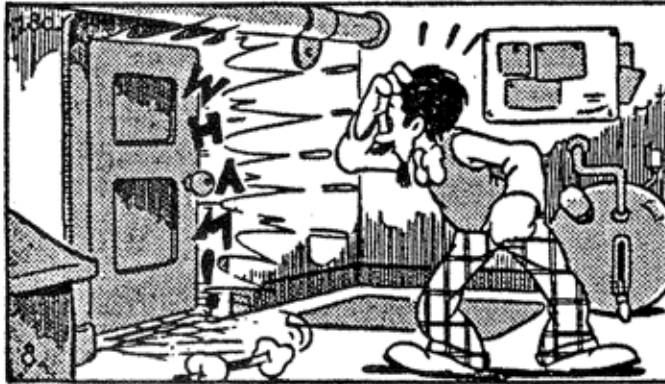
179 Gewapend met een parapluie stooft A. M. Père-Ohm de trap af naar het kamertje waar Humpo Hotsflots was. „Ik vind u een schurk zijn,” dreunde zijn stem en het leek Humpo of er uit zijn ogen echte bliksemschichten schoten. „Gij en hebt mij kwaad gemaakt. Ik en

zal u doden, doch eerst mijn meester. Wacht dus hier, totdat ik terugkom.” A. M. Père-Ohm wees gebiedend op Humpo Hotsflots en deze dorst niets te zeggen. Het liefste was hij hard weggelopen maar de robot zou hem dat toch beletten, meende hij.

En zo wachtte Humpo Hotsflots gelaten zijn lot af, terwijl de robot nog steeds dreigementen afstak, die hem rillingen over zijn kunstenaarsrug deden lopen en zijn hart zo danig van slag brachten, dat het de eerste week vast geen inspiratie meer zou opleveren.

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

180. Stroom afsluiten

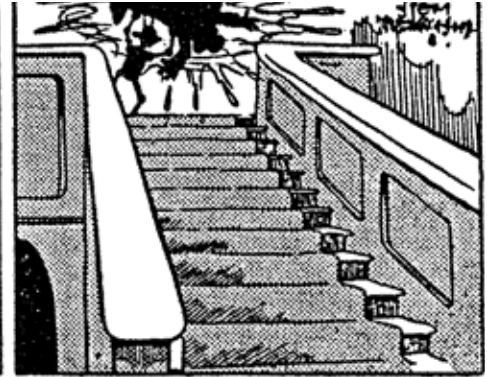
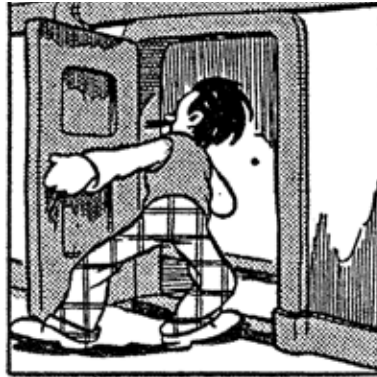
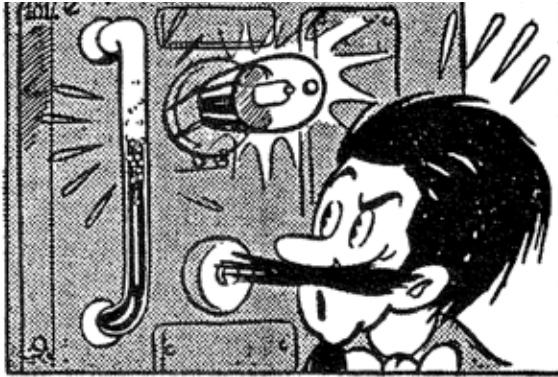
180 Toen A. M. Père-Ohm eindelijk uitgeraasd was, verliet hij het vertrek en sloeg de deur met een dreunende slag achter zich dicht. Humpo Hotsflots kwam langzamerhand weer bij en trok diepe rimpels in zijn voorhoofd van het denken. Het gekraak van zijn hersens, die zuik een zware taak niet gewend waren, overstem-

de zelfs het gezoem van het schakelbord aan de muur. Dat bracht hem op een idee. „Als ik de machinerie eens buiten werking stelde,” zo peinsde hij, „heel gewoon de stroom afsluit, zoals mijn huisbaas dat doet als ik niet op tijd betaal, zou de robot dan niet sterven?”

Na nog eens diep nagedacht te hebben, wat geen nieuwe gezichtspunten opende, kwam hij tot de ontstellende conclusie, dat dit het beste was, wat hij kon doen. Alzo viel in zijn fijbesnaarde ziel het besluit, de handie over te halen en zijn grof-behaarde hand volvoerde dit. En toen...

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

181. De machine gilt luguber

181 Humpo Hotsflots had dus de hand-
le overgehaald en dacht daardoor de
stroom uit te schakelen. Doch het effect
van deze daad was geheel anders. Een
snerpend gehuil vervulde de gehele kamer.
In plaats van zacht te zoemen, gilde de
machine thans luguber en Humpo Hots-
flots sloot zijn ogen om dat sinister la-
waaï niet meer te horen.

Gezien het niets hielp, opende hij ze
weer en zag dat een lamp op het schakel-
bord was gaan gloeien. „Oef, oef,” zuchtte
hij, „wat moet dat nu weer...” Dan hoorde
hij een ander gerucht. Boven scheen een
hevig gevecht gaande te zijn. Snel opende
hij de deur, want dat wilde hij niet mis-
sen. Hij was altijd een liefhebber geweest

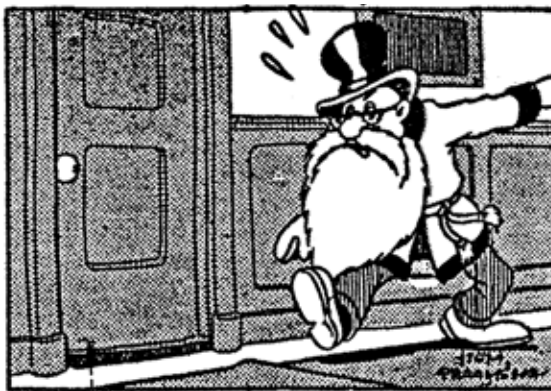
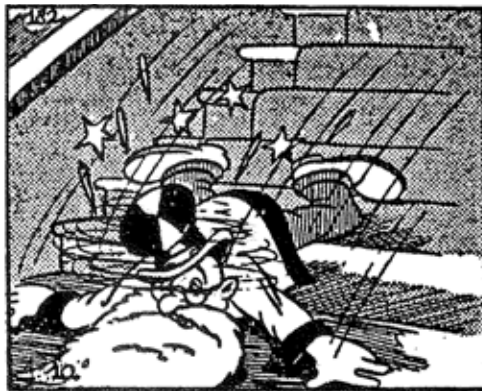
van Boem-Knots-Bang-films voor perso-
nen boven de 14 jaar

Juist toen hij zijn sierlijk hoofd om de
hoek van de deur geduwd had, zag hij, dat
de robot iemand van de trap af naar bene-
den goolde.

„Hij is toch geweldig geestig,” dacht
Humpo Hotsflots. (Wordt vervolgd).

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

182. De blikken huisknecht is van streek gebracht

182 Met een formidabele dreun was de man op de vloer aangeland, onder de belangstellende blikken van Humpo Hotsflots. De man scheen echter tegen een stootje te kunnen, want hij stond onmiddellijk weer op en rende op Humpo toe. Vervaarlijk fladderden zijn handen om de kunstenaar heen en hij stootte afzichtelijke kreten uit, die - naar later bleek - uiting geven aan zijn misnoegen over Humpo Hotsflots aanwezigheid.

„Mijnheer,” brulde hij, „wat hebt u gedaan. Alles is mis, niets is goed. Gij zijt

een...” Hij hield plotseling op en staarde Humpo Hotsflots aan. „Ik ken u niet,” zei hij dan, „wie bent u en wat komt u doen?”

De artist legde hem in enkele sobere woorden uit, hoe hij hler aangeland was. „O,” zei de man, „Ik ben professor Vind-allesuit. Die robot is mijn huisknecht en u hebt hem van streek gebracht. Dat is verschrikkelijk, begrijpt u, dat is weerzinwekkend, vindt u zelf ook niet?”

Het heerschap zwaaide met zijn armen en zijn lange witte baard, die zijn kin om-

spoelde, dartelde lustig mee, „Ja,” zei Humpo Hotsflots, „Ik vind het ook verschrikkelijk. Maar wat is er eigenlijk gebeurd?”

„U hebt eerst aan een knopje gedraaid en daarmee het humeur van mijn huisknecht uitermate slecht gemaakt. Met die knop kan men zijn humeur regelen, begrijpt u? Daarna hebt u met de sterktere-gelaar zijn kracht geweldig doen toekomen, zodat hij thans zo sterk is als tien beren? Wat een catastrophe.....!”

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

183. Tiger rag!

183 De professor was dus door de robot de trap af gegooid en stond nu hevig tegen Humpo Hotsflots uit te varen. Er rijpte echter bij hem het inzicht, dat hij daarmee niet verder kwam en toen de professorale hersens eenmaal zover waren, was de vrede spoedig getekend. „Wat zullen we doen om mijn huis-

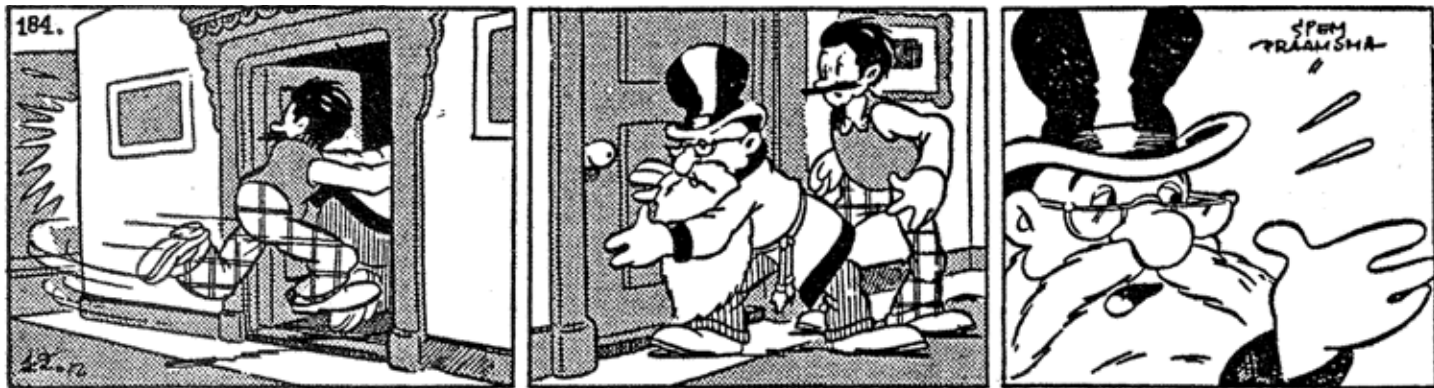
knecht weer tot rede te brengen?” vroeg hij zich af. Humpo Hotsflots stak zijn hoofd nog eens om de hoek van de deur en de professor deed evenzo.

„Daar...” zei de geleerde ineens, maar hij kon de zin niet afmaken, want Humpo Hotsflots sleurde hem mee de kamer uit.

Ook zo en zodra de robot de beide heren weg zag hollen, rende hij hen achterna, terwijl hij 'n vrolijk lied uitbrulde: „Tiger-rag,” zong hij en Humpo Hotsflots, die veel van jazz hield, vond hem niet origineel, terwijl de professor zich afvroeg, waarom de robot niet iets klassieks zong.

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

184. Zijn hart moet kortgesloten worden!

184 Gevolgd door A. M. Päre-Ohm rende de professor en Humpo Hotsflots dus voort en vlogen een kamer in. „Hè, he,” zuchtte de kunstenaar, „niets voor een kunstschilder om zo hard te lopen. Dat is slecht voor de inspiratie, weet je!” De professor was echter praktischer en sloot de deur af. „Wat nu,” vroeg hij, „hoe brengen we hem tot rede?” Humpo Hots-

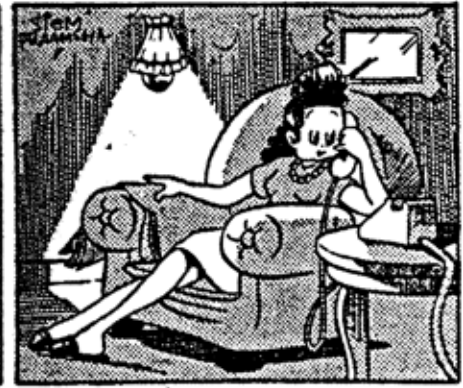
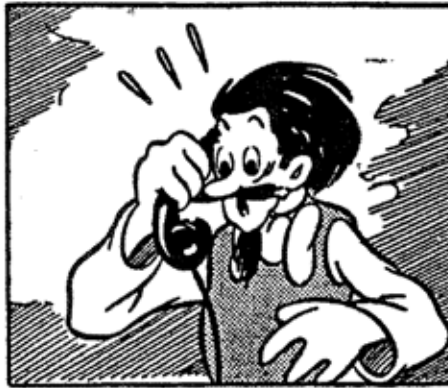
flots wist daar niets van. „Als we hem eens een schilderij van mij lieten zien, zou hij dan niet gaan zwijmelen van kunstgenot? Dan is hij misschien te genaken!” De geleerde snoof minachtend. „Er is maar een weg,” zei hij, toen hij uitgesnoven was. „We moeten zijn hart kortsluiten. Dat is de enige methode om hem onschadelijk te maken. Maar hoe?

Humpo Hotsflots toonde echter ook wel eens goede ideeën te hebben. „Een meisje,” zei hij, „ja, een lief meisje moet hem een zoen geven. Dan wordt zijn hart wel kortgesloten.”

De professor knikte. Juist. Wij moeten een meisje hebben dat goed kan zoenen. Heb jij zoiets?” Blozend schudde Humpo Hotsflots van nee.

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

185. Een vreselijk lawaai

185 De professor was nog steeds aan het zoeken naar een meisje toen Humpo Hotsflots een juichkreet uitte. „Ik heb het,” zei onze schilder, voorlopig nog in het midden latend wat hij had. „Ik heb het gevonden.”

Misprijzend keek de professor hem aan. „Wat hebt u?” vroeg hij. „Een meisje,”

antwoorde Humpo Hotsflots. „mijn buurmeisje Evellentje. Zij is detective en zeer knap.” Ongetwijfeld zou de artist een prachtige beschrijving van haar hebben gegeven, als professor Vindallesuit hem niet onderbroken had met de opmerking: „Haal haar dan hier.”

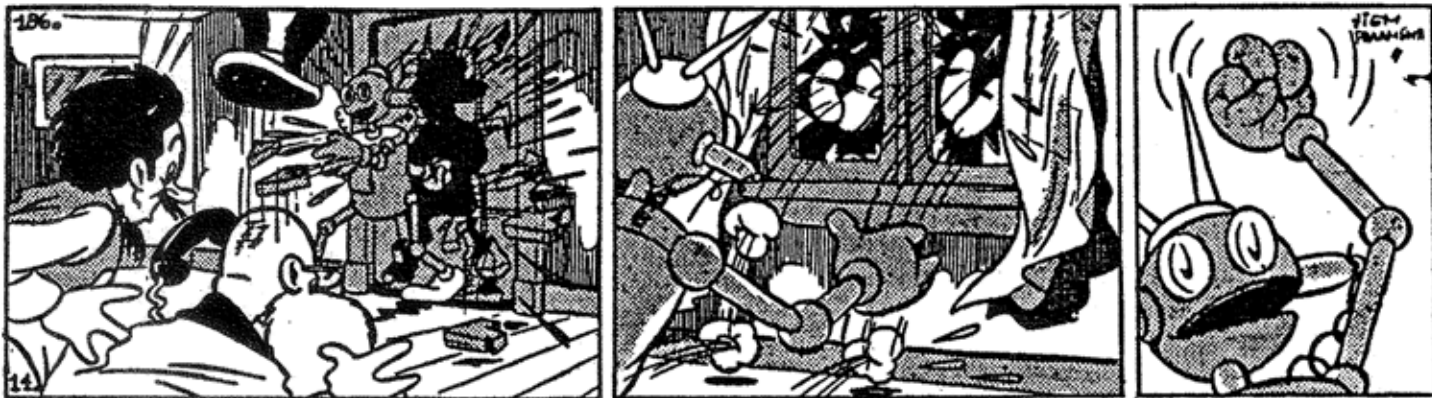
Humpo Hotsflots greep naar de telefoon

en sloeg haar nummer aan. „Hallo, met Humpo Hotsflots. Evellentje, je moet onmiddellijk komen op nummer 174 van de Tuinstraat. Het is een zeer...

Evy, die juist in haar luie stoel zat, hoorde geen stem meer, doch een vreselijk lawaai. Wat zou er gebeurd zijn?”

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

186. Een koene duik

186. Juist toen Humpo Hotsflots aan Evy alles wilde gaan uitleggen, hoorden de beide mannen een hevig gekraak en stapte de robot rustig door de deur heen de kamer binnen. „Hahaha”, lachte hij in het Spaans „vasto bellaco's, oneindige schurken, zijt gij daar?”

Professor Vindallesuit en Humpo Hots-

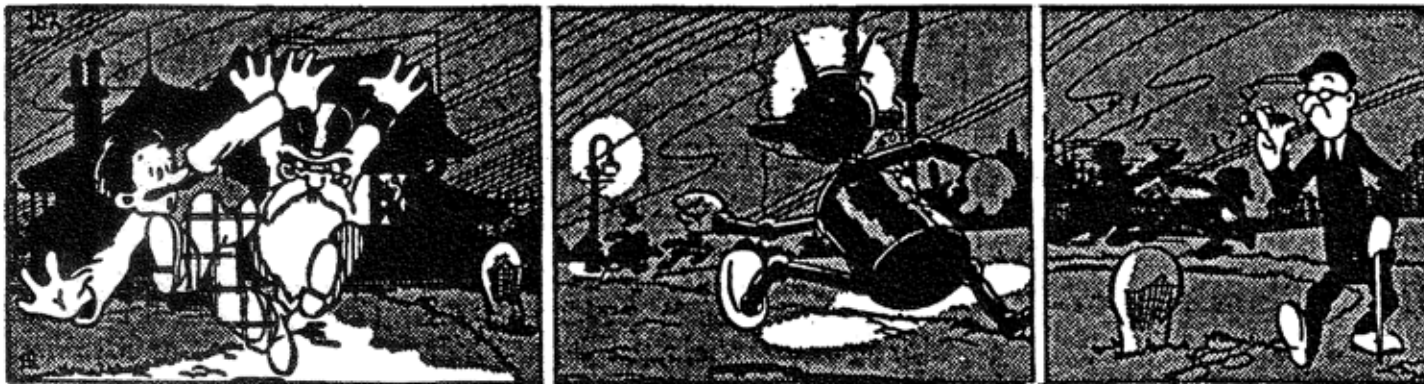
flots wachtten hem niet af. Voor de deur verbluft naar de zwarte gapende openingen, stond A. M. Père-Ohm, de weg naar buiten was dus afgesloten. Een weg bleef er open: het raam. Tegelijkertijd maakten beide mannen een koene duik en schoten door het raam heen, de vrijheid in.

De robot bleef alleen achter en staarde

versierd door grillig gevormde stukken glas. Woedend schudde hij met zijn vuist. „Ik krijg jullie wel. Een robot laat zich niet bedriegen, vooral niet als zo'n robot A. M. Père-Ohm heet. Vooruit, bliken man, er achter aan!”

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

187. Een deftige heer

187 Nadat de professor en Humpo Hotsflots het raam uit gesprongen waren, vluchtten zij snel de weg op, want zij vreesden, dat A. M. Père-Ohm hem na zou zetten. Daarin hadden zij zich niet vergist, want spoedig hoorden zij het scherpe getik van de blikken schoenzolen der robot achter zich. „Lopen”, zei de geleerde, „hij is nu

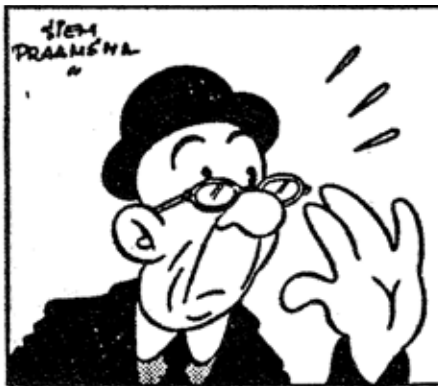
erg gevaarlijk.” „Ja”, hijgde Humpo, „vroeger op school kon ik het hardste lopen, maar nu niet meer.”

A. M. Père-Ohm schoot onderwijl met een sneltreinvaartje achter hen aan, vervuld van de meest moordzuchtigste plannen. Nu zien jullie eens goed, hoe gevaarlijk het toch is, aan elektrische apparaten te komen. Blijf er af!

Professor Vindallesuit en Humpo Hotsflots zagen voor zich een deftige heer, die rustig wandelde. Hij had een dikke sigaar in de mond, waar hij af en toe aan zoog. Dat doet men wel meer. Hij scheen zich van niets bewust en voelde zich echt lekker in de vrije natuur.

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

188. Een belastingambtenaar

188. Toen de professor en Humpo Hotsflots de man ingehaald hadden, waarschuwden zij hem voor de naderende robot. De wandelaar scheen hevig verontwaardigd. „Ik ben een eerzaam belastingbetaler en controleer bovendien of anderen hun belasting betalen. Ik ben belastingambtenaar en dat is een schoon ambt. Vindt u niet?”

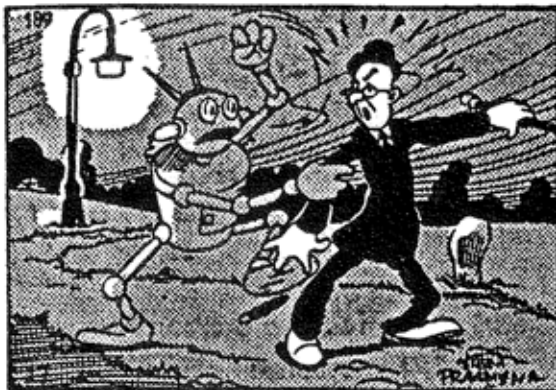
Professor Vindallesuit en zijn metgezel hadden weinig zin in een praatje en renden weer snel voort. „Belastingambtenaren zijn akelige mensen. Zij zijn zo veeleisend en kunnen niet eens een jaartje wachten, zoals mijn andere schuldeisers,” merkte Humpo Hotsflots op. „Niets voor mij.”

De ambtenaar keek hen verbaasd na en

stak dan veelbetekenend zijn hand op. „Vrijstelling wegens onvermogen,” heet dat gebaar in belastingjargon. Een voorrecht, dat alleen voor arme mensen weggelegd is.

Toen de man zich echter omdraaide om te zien, wat er wel voor vreselijks achter hem aan kwam, viel zijn sigaar hem van schrik uit de mond.

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

189 De robot had de man ook opgemerkt.

„Dat is een slecht man,” dacht hij, „hij is niet eens van blik en rookt sigaren. Dat deugt niet!”

Hij greep de man ruw bij de schouder en schudde hem heen en weer. De ambtenaar kreunde van pijn. Tot nu toe was het

voor de robot slechts kinderspel geweest.

„Nu aan het werk” sprak hij, „Kom op Père-Ohm, A. M. Père-Ohm, oefening baart kunst. Zie hier een welkome afleiding voor het zo saale leven van een robot”

Hij greep de man nog iets steviger vast en hief hem omhoog. Hij lachte luid van de voorpret en stelde zich in postuur. „Daar

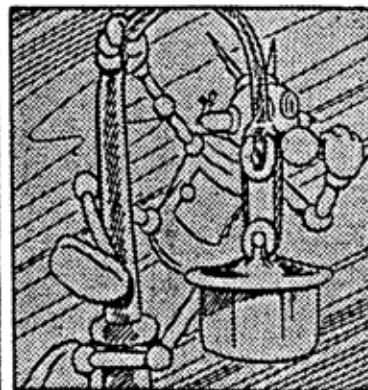
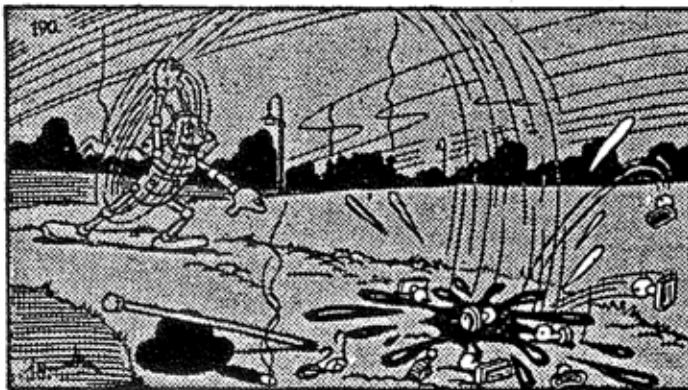
gaat ie dan, een twee..... drie.”

Hij liet zijn stok vallen en greep ver twijfeld naar zijn hoofd dat slechts spaarzaam (zoals hij zelf was) begroeid was met dunne sprietjes, die met het blote oog niet eens te onderscheiden waren.

„Wat gaat er gebeuren?” vroeg hij zich angstig af.

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

190. Een inktplas en stempels

190 De robot had dus de belasting-ambtenaar bij z'n kraag gegrepen, omhoog getild en toen tot drie geteld. Na de derde tel had hij hem met machtige zwaai van zijn sterke arm van zich weggeslingerd zodat de man met een wijde boog op de grond terecht kwam. Alleen een grote inktplas en vele stempels toonde aan, dat hier een echte ambtenaar gesneuveld was. Zijn hoed, stok en sigaar vormden met de inktplas een aardig stilleven, waar de robot echter geen belangstelling voor had,

maar dat Humpo Hotsflots in extase gebracht zou hebben. Zolets doet een stilleven bij kunstenaars.

Brr... Het blijkt hieruit wel duidelijk, dat de robot geen echte mens is, want die behoren zolets niet te doen. De robot trok na deze moord een triomfantelijk gezicht en stapte met de sigaar van het heertje in zijn mond, parmantig verder.

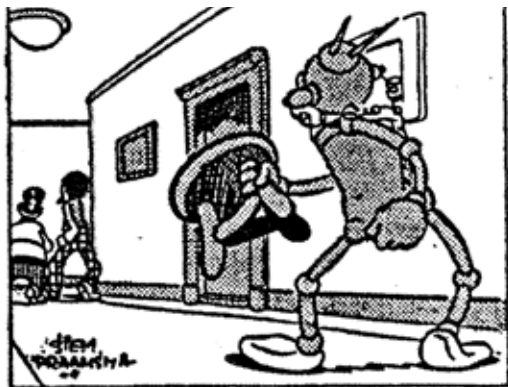
„Het leven is schoon, als je sterk bent“ dacht hij „maar wat is dat voor een ding? Even kijken...”

De robot had een lantaarn bemerkt en klom er in. Boven angekommen zag hij in de verte de professor en Humpo Hotsflots hun huis binnengaan.

„Daar zal ik een stokje voor steken“ gromde A. M. Père-Ohm, „wat zeg ik? eer stokje? Nee, een hele paal, zowaar ik Père-Ohm, A. M. Père-Ohm heet! Eerst deze gloeilamp even opeten, want dat is goede kost voor een elektrische man, zoals ik. Je moet in stijl blijven, vind ik.”

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

191. Wat komt een kunstenaar hier doen?

191 Zoals jullie nog wel zult weten, had de robot gezien dat de professor Vindallesuit en Humpo Hotsflots de woning van de professor binnen gegaan waren.

De professor steunde luid en wilde niets van Humpo Hotsflots, die hem probeerde te troosten, weten.

„Ga weg” zei hij „jij bent het begin van

alle ellende. Wat komt een kunstenaar, pardon een kunstenaar ook bij een man van de wetenschap doen?”

Humpo Hotsflots wist hierop niets te zeggen en buiten zijn gewoonte zweeg hij maar.

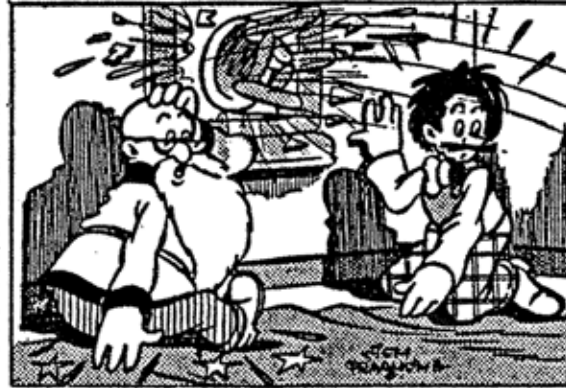
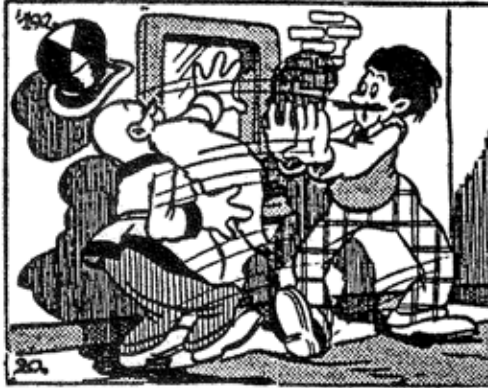
De robot echter, die wij bij de lantaarnpaal achter gelaten hebben, had de weg naar de woning van de professor snel af-

gelegd. Juist toen Humpo Hotsflots en de professor aan het eind van de gang een kamer in wilden gaan, verscheen hij op het toneel. Een duivelse grijnslach gleed over zijn blikken gezicht en hij greep naar een krukje dat in de hal stond.

„Nu heb ik jullie” glimlachte hij „Haha, een professor en een kunstenaar op één stilleven verenigd. Ha, ha.....

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

192. Humpo geeft de hooggeleerde een duw

192 Het snode plan van de robot om de professor en Humpo Hotsflots aan te vallen bleef echter bij een plan.

Juist toen hij het krukje beetpakte om daarmee te gooien, piepte een van zijn niet goed-gesmeerde armscharnieren, Humpo Hotsflots hoorde dat, draaide zich om en zag wat er gebeuren ging.

Hij uitte een schrille waarschuwingskreet en gaf de hooggeleerde hier zo'n forse duw, dat deze met een plof op zijn zitvlak terecht kwam. Beduusd keek hij Humpo Hotsflots aan.

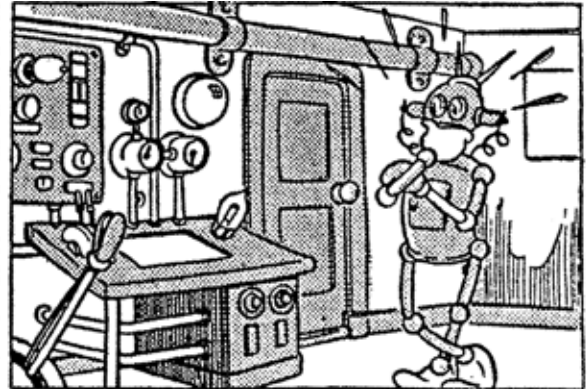
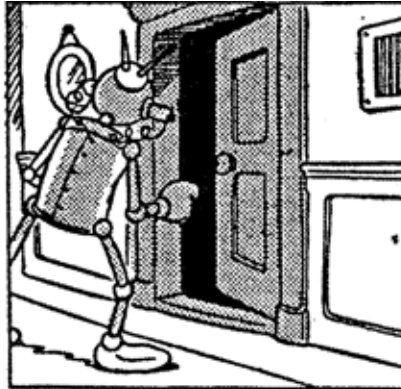
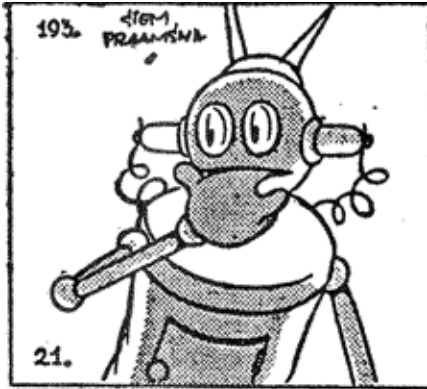
„Wat moet dat betekenen...” begon hij boos, maar de krakende slag waarmee het krukje tegen de spiegel van een fon-

teintje terecht kwam deed hem verschrikt de rest van zijn protesten inslikken. Dan zag hij de robot...

Hij sprong overeind en rende weg, gevolgd door Humpo Hotsflots. De robot volgde hen enkele stappen en stond daarna stil. „Waarom willen ze zich niet laten doden” vroeg hij zich af „zij en gunnen een arme robot nog niet eens een pretje.”

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

193. Een boos plan

193 A. M. Père-Ohm beklagde zich er over, dat de mensen hem gee pretje gunden. Lang duurde dit gepeins evenwel niet. Een openstaande deur trok zijn aandacht. Hij herinnerde zich, dat de professor hem altijd verboden had dit kamertje te betreden. Daar achtte hij zich thans niet

meer door gebonden. Nu was hij immers veel sterker dan de professor...

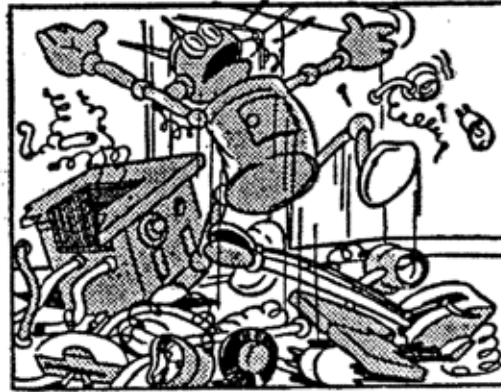
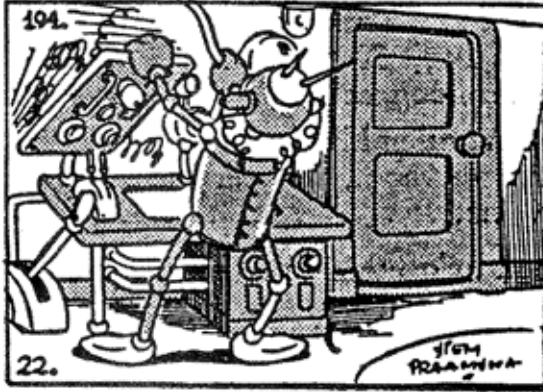
Hij stapte naar binnen en keek om zich heen.

„Ach en zo” mompelde hij, terwijl diepe deuken zijn voorhoofd rimpelden. „Men en kan mij hier niet regelen. Kijk, men en

heeft mij al geregeld. Ik en ben nu boos en sterk. Dat en zou leuk zijn als het en niet zo droevig was. Ik en wil vrij zijn. Vrij als een vogel in de lucht en ambete-naar na half zee.” Dan rijpte er een boos plan in zijn elektrische brein.

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

194. A.M. wordt vandaal

194 Wat was dat slechte plan? Wel A. M. Père-Ohm wilde alle instrumenten in de kamer vernietigen, want dan zou hij vrij zijn en niet afhankelijk van de man, die het schakelbord moest bedienen. Jullie begrijpt dat zo iets slecht is, want mep mag andermans eigendom niet vernielen.

De robot trok zich daar echter niets van aan en hield als een vandaal in het kamer-tje huus. Schakelborden rukte hij van de muur, tafels schopte hij omver en alles wat los en vast was smeed hij door elkaar. Als slot van het festijn maakte hij een rondedans op de grote berg apparaten en

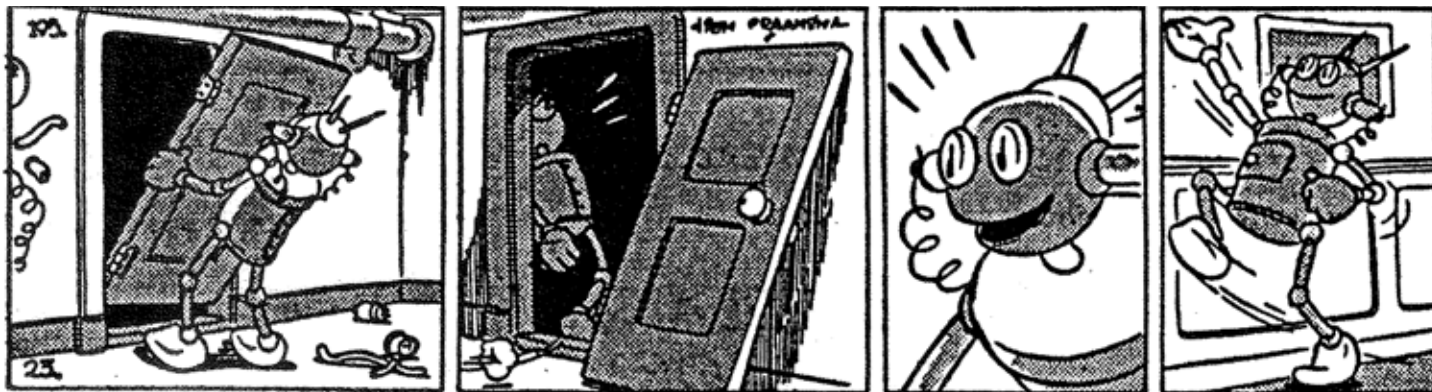
stampte alles tot moes. Hij schaterlachte woest en maakte een oorverdovend lawaai.

Omdat alleen plezier maken niet zo leuk is, hield hij er maar mee op.

„Wat zal ik nu doen?” vroeg hij zich af.

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

195. Een ijzeren gramfoonplaat

195 „Kom aan” besloot hij dan. „Ik en zal eens op onderzoek gaan en kijken wat er zal en te doen is voor een flinke onafhankelijke robot.

Hij stapte op de deur af en wilde die openen. Dan in eens schoot er een gedachte door zijn hoofd. Waarom ik en zal die

deur gewoon openmaken? Gewoon is zo gewoon! Ik en licht de deur uit haar scharnieren. Veel leuker en origineler!”

Hij deed, zoals hij gedacht had en plantte de deur netjes naast de deuropening, tegen de muur.

„Orde en regelmaat moet er tenslotte

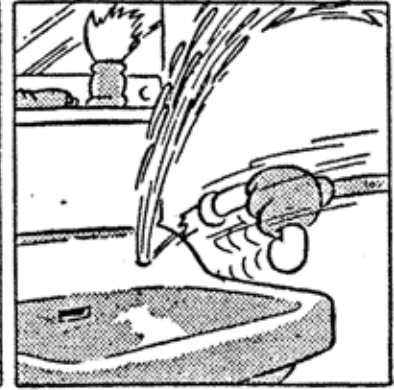
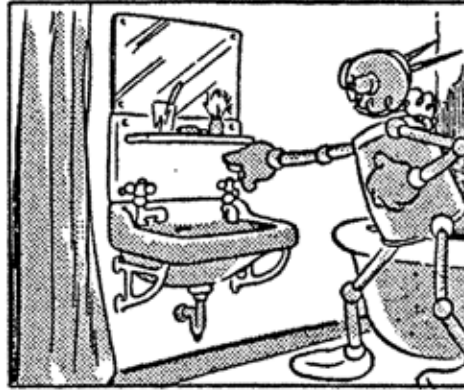
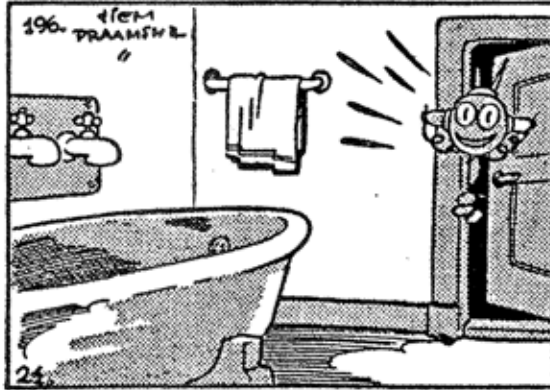
zijn” vond hij. „Ik heb 'm dat maar weer netjes geflikt.”

Vrolijk zingend en stampend als een Duitse generaal na een overwinning zette hij zijn onderzoekstocht voort.

„Sterk ben ik en vrij, mijn liefje wat wil je nog meer?” zong hij. Het klonk als een ijzeren gramfoonplaat.

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

196. Geen nutteloze dingen hier!

196 Bij zijn verdere onderzoekstochten stuitte A. M. Père-Ohm op een badkamer. „Hoeveel uren heb ik hier niet gesieten” mijmerde hij, „borstelend op de rug van de professor. Nuttelos werk was dat. De ene week maakte ik hem schoon en de volgende week was hij weer net zo

vuil. Maar nu bedank ik er voor om nog kindermisje te spelen. Ik ben nu vrij man!”

Hij keek met arendsblissen rond en nam een kloek besluit.

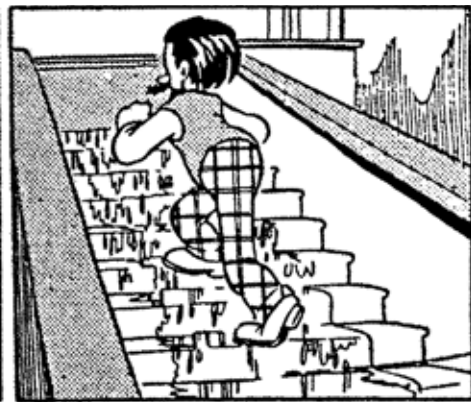
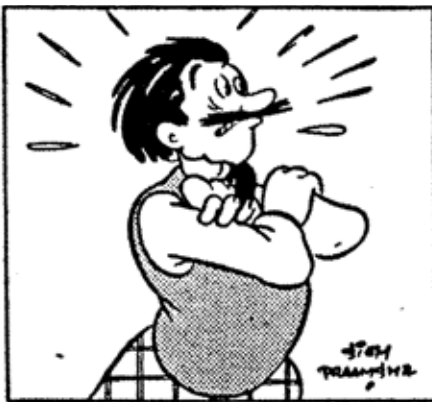
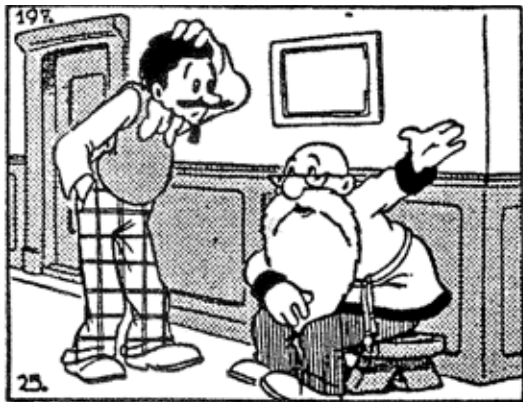
„Ik maak er een eind aan. Geen nutteloze dingen hier!”

Hij greep de kraan en rukte hem met een forse zwaai van zijn arm uit de muur.

Verheugd lachend over het effect van zijn werk keek hij een ogenblik toe. Een flinke waterstraal spoot uit de vernielde buis en vormde al spoedig een plas die groter en groter werd.....

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

197. De robot is een gevaar voor de maatschappij!

197 Terwijl de elektrische huisknecht op de bovenverdieping met zijn vernielingswerk bezig was, zat de professor beneden droef te peinzen.

Hij hoorde aan het lawaai wel wat er boven gebeurde en zuchtend bedacht hij, wat een ellende hij zich op de hals gehaald had door een robot te maken.

Humpo Hotsflots stond bij hem toen hij

zag hoe wanhopig en bedroefd de professor was, zwol zijn gevoelig kunstenaarshart van medelijden.

„Humpo” zei hij, „help deze man.”

De professor hoorde zijn woorden en wees met een zwak gebaar naar boven. „Daar” mompelde hij mat, „Daar hij breekt mijn huis af. Direct vindt hij mijn laboratorium en daar kan hij voor duizen-

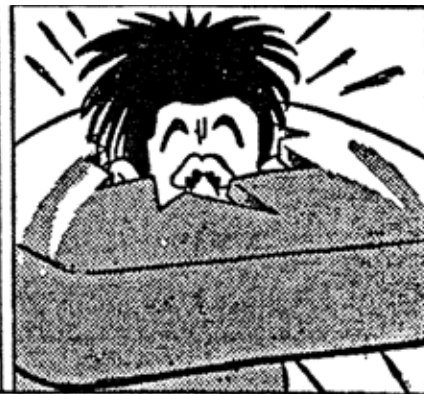
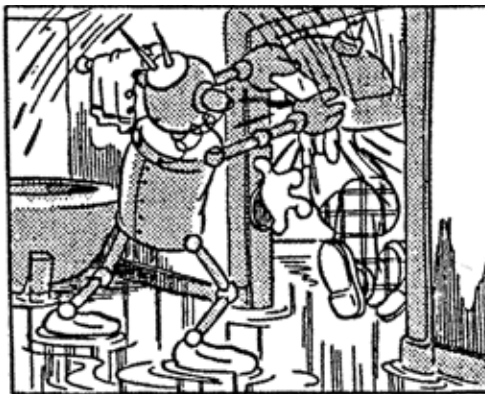
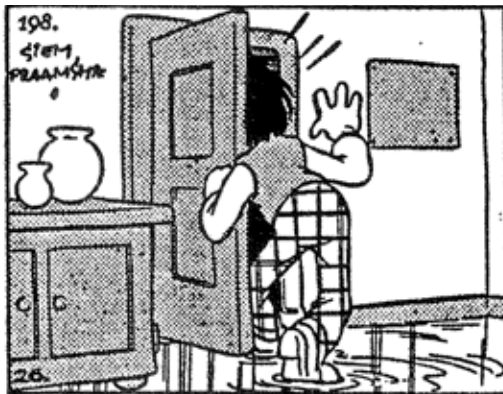
den gulden aan materiaal vernietigen. Oh, oh, wat een ellende.....”

Humpo kruiste de armen over zijn manmoedige borst: „Ik zal er een eind aan maken. Deze robot is een gevaar voor de maatschappij.”

Met een krijgshaftige uitdrukking op zijn gezicht liep hij de trap op.

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

198. Een fonteintje op Humpo's hoofd

198 Humpo Hotsflots was de trap opgelopen om een eind te maken aan de verwoestingen, die de robot aanrichtte.

Voorzichtig stak hij zijn hoofd om de hoek van de deur, waarachter hij lawaai hoorde.

De robot had echter iemand naar boven horen komen en wachtte hem op. Met een forse ruk scheurde hij een fon-

teintje van de muur en hield zich gereed.

„Wacht maar, bemoelal” gromde hij, „een arme robot niet eens een pleziertje gunnen. Vervelend obstakel...”

Humpo gluurde naar binnen en toen hij zo niets zag stapte hij moedig naar binnen.

„Vooruit Humpo, dappere heid en.....

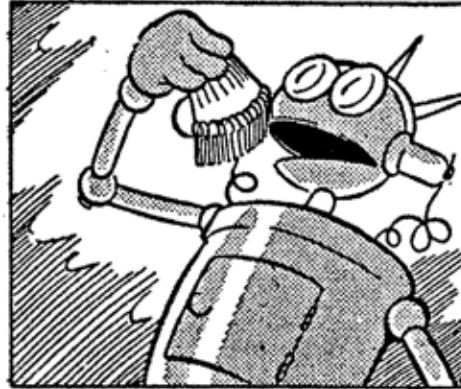
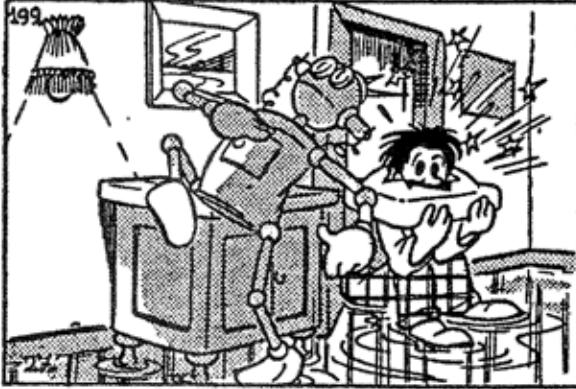
blub, blub...” Meer kon hij niet uitbrengen want de robot had met een reuze zwaai het stenen fonteintje op Humpo's hoofd geslagen.

Humpo kon nog net met verbaasde ogen naar de robot kijken.

„M'n hoofd” kreunde hij, „m'n arm onzalig hoofd...”

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

199. A.M. eet een schemerlampje

199 „Dat presteer ik nu” zei de robot „Met één zwaai een fonteintje van de muur losgetrokken en weer vastgezet op het hoofd van een vervelende bemoelal: Daar zullen we eens iets op eten.”

Hij greep een schemerlampje, dat aan

de wand hing en bekeek het kritisch. „Mmm 's proeven...”

Luid smakkend keurde hij de kwaliteit en knikte goedkeurend. „Niet slecht. Vast handwerk en geen fabrieksprul.”

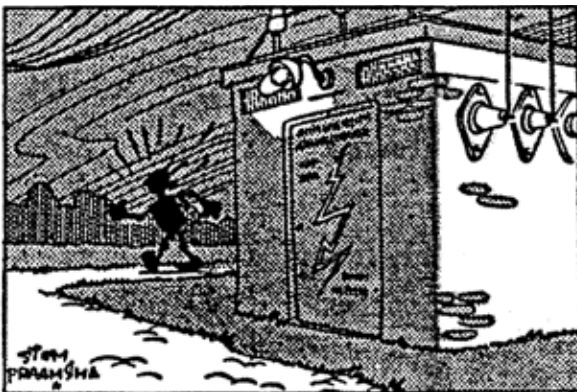
Na alzo de inwendige „mens” versterkt

te hebben, besloot hij weer eens een luchtje te gaan happen. Wellicht was daar nog iets te beleven.

„Het is maar een saai leven, dat wij robots leiden” bepelnsde hij. „Daar moet eens verandering in komen.”

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

200. Een eigenwijze robot

200 A. M. Père-Ohm was naar buiten gewandeld in de hoop, dat daar iets te vinden zou zijn, dat zijn eentonig leven wat zou kunnen opvrolijken. Hij bemerkte al spoedig iets. Vrolijk was het echter niet. Integendeel het wekte zijn woede op. En wat een in woede ontstoken robot al niet kan doen hebben wij al verschillende malen kunnen zien.

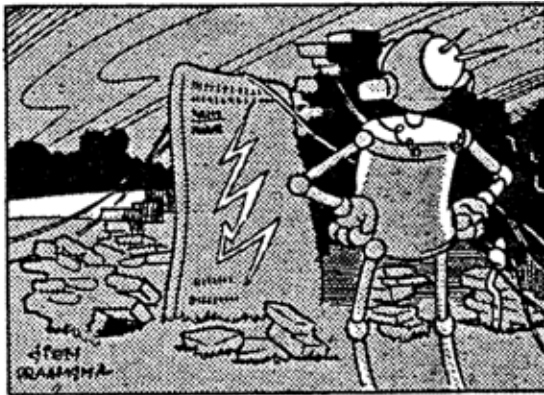
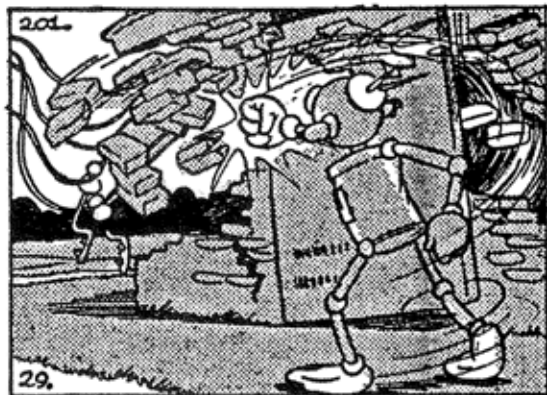
Wat had A. M. Père-Ohm nu zo kwaad gemaakt?

Al rond speurend had hij de draden van de electriciteitsleiding gezien, die vanuit een hoogspanningshuisje naar de dichtbijgelegen stad leiden. Electriciteit maakte hem altijd kwaad. Hiermee immers werd hij vroeger bedwongen. Daar zou hij nu voorgoed eens een einde aan maken.

Snel liep hij op het gebouwtje toe. Er stond een bordje op met het opschrift „Levensgevaarlijk Hoogspanning” Niet aanraken.” Zo'n waarschuwing is er niet voor niets. Alle verstandige mensen blijven van zo'n gevaarlijk huisje af. Maar de eigenwijze robot trok er zich niets van aan. „Haha”, lachte hij „Levensgevaarlijk? Voor een robot betekent zoiets niets”

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

201. Te erg voor agent Knobbelneus

201 Het gevaar door de bliksem te worden getroffen dus riskerend, zette A. M. Pere-Ohm zich in postuur om met inzetting van al zijn (electrische) krachten het huisje met de grond gelijk te maken. Met felle slagen sloeg hij tegen de muren en de ijzeren deur. Brokken steen vlogen door de lucht, krakend stortte het gebouwtje ineen en alleen de deur weerstond de pogingen. Tegen dit ijzer kon zelfs een robot niet op. Hij rustte niet voordat slechts

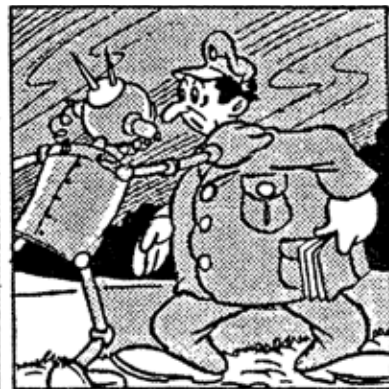
een hoop puin de plek aanwees, waar eens een electriciteitshuisje gestaan had. Vergenoege keek hij dan om zich heen. Had hij dat niet even aardig gefixt?

Agent Knobbelneus dacht er echter anders over. Hij was juist op zijn avondronde en speurde rond naar eventuele overtreders van de wet. Gewoonlijk zag hij niet veel meer dan een onschuldige fietser, die zonder achterlichtje op zijn fiets reed. Streng, maar toch vaderlijk onderhield hij

zich met deze zondaar en wees hem op het gevaar, dat hier op de eenzame landweg met zo'n druk verkeer, dat een niet brandend achterlichtje opleverde. Hij verzuimde echter nooit 's mans naam en adres te noteren en te vragen of hij voor wilde komen of het in de minne geschicht wilde hebben. Wat hij thans echter zag deed hem van woede omhoog springen. Dat was toch te erg...

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

202. Hebt u deze schade aangericht?

202 De robot stond nog steeds gelukkig te glimlachen naar de ruïne, toen hij plotseling de van woede briesende agent Knobbeineus naast zich zag staan. Deze zwaaide met zijn opschrijfboekje: het wapen bij uitnemendheid van alle politieagenten.

„Hebt u dat gedaan, meneer? Hebt u deze schade aangericht?” kreet hij, „maar natuurlijk, dat kan niet anders. U

bent de enige op de plaats van het misdrijf. Hoe is uw naam?”

Het werd de robot langzamerhand duidelijk, dat de agent helemaal niet verbaasd was over zijn resultaten, zelfs niet het minste respect toonde. Wat wilde deze man echter?

De agent legde zijn zwijgen verkeerd uit en meende, dat... de verdachte de medewerking aan het gezag weigerde. Van

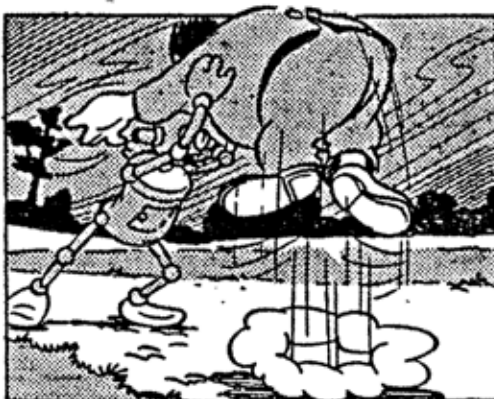
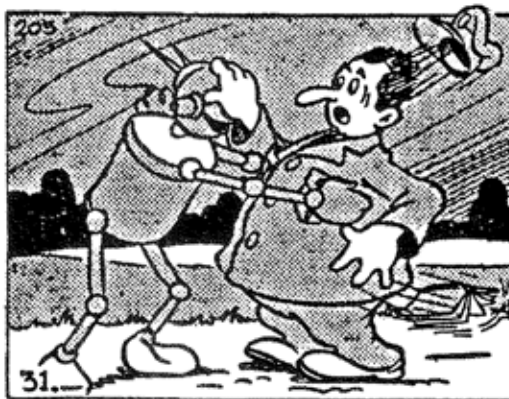
woede begonnen zijn aderen op het voorhoofd te zwellen en schoten bliksemstralen uit zijn ogen.

„Wat... wile... hoe... wat...” begon hij stotterend en hikkend.

Het begon de robot echter te vervelen. Hij legde zijn ijzeren hand op de schouder van agent Knobbeineus en schudde hem even heen en weer.

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

203. *Knobbelneus in de grond geboord*

203 Agent Knobbelneus werd vuurrood van verontwaardiging. Dat ging toch werkelijk te ver. Durfde deze blikjesmeener hem, een dienaar der wet, een ambtenaar in functie, zomaar beet te pakken en ook nog heen en weer te schudden? Dat was impertinent! Met een log gebaar legde hij zijn hand op de robot.
„Mee” sprak hij. „Mee naar het bureau.

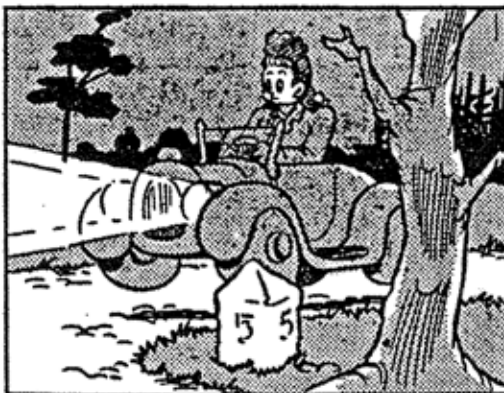
Daar zullen we je wel eens andere manieren leren.”

Dat was echter helemaal niet naar de zin van de robot. Met een forse greep pakte hij agent Knobbelneus bij zijn middel, hief hem op en wierp hem met inspanning van al zijn formidabele krachten weg..... Als een waterstofbom zonder rookwolken

of X-stralen, zoefde het omvangrijke lichaam door de lucht en bereikte met een harde plof moeder aarde. Zo enorm was de snelheid, dat het lichaam halverwege in de grond geboord werd. Alleen het onderste gedeelte stak er nog boven uit. Een triest monument voor de kracht van de robot.

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

204. *Vrouwelijke speurders zijn niet bang*

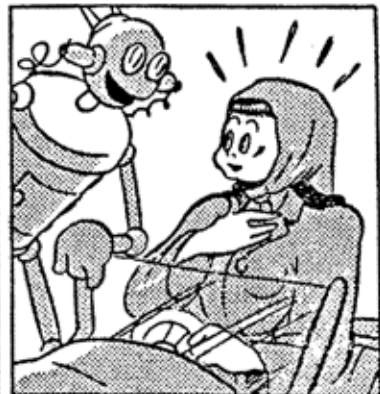
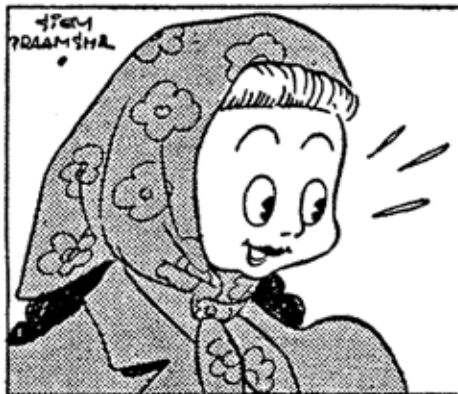
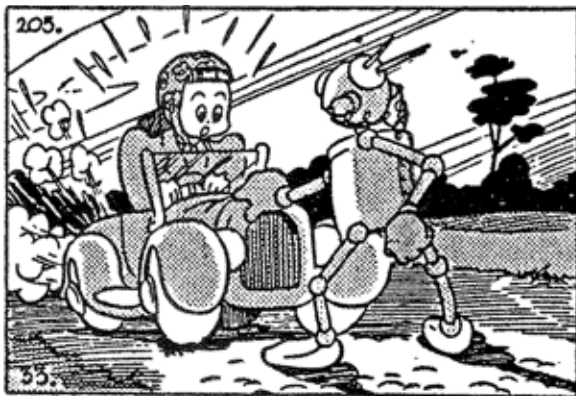
204 Vermoed door deze actie zette de robot zich op een paaltje langs de weg. Hij krabde zijn blikken schedel en vroeg zich af, wat er nu op het programma stond. Lang hoefde hij niet werkeloos te zitten. In de verte klonk het gebrom van een automotor. De robot keek op. Wat was dat? Het autootje was van Evellentje die, gevoel gevend aan het verzoek van

haar vriend Humpo Hotsflots, vol gas kwam aangereden. Ze zat juist te overdenken, waar deze kunstenaar nu weer in verzeld geraakt was, toen een zonderlinge figuur zichtbaar werd in het schijnsel van haar koplampen. Verbaasd keek ze op en minderde automatisch vaart. Detectives zijn in de regel niet bang en vrou-

weijke speurders helemaal niet. Ze minderde dus nog meer vaart om de gevreesde man eens goed te kunnen bekijken. A. M. Père-Ohm, want die was het, stond op van zijn stenen zitplaats. Ook hij wou dat rare bromding, dat zo snel reed, wel eens onderzoeken. En hij deed dat op zijn eigen manier!

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

205. Hoeveel stroomsterkte heeft de auto?

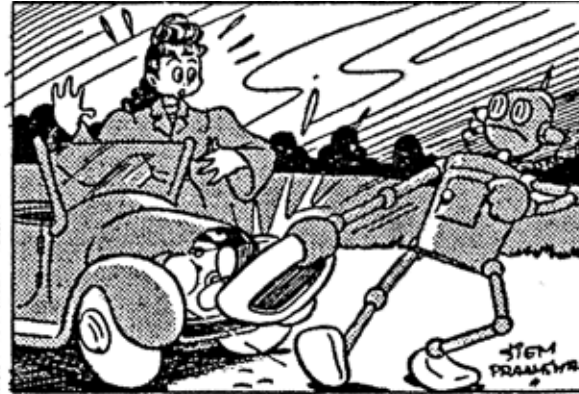
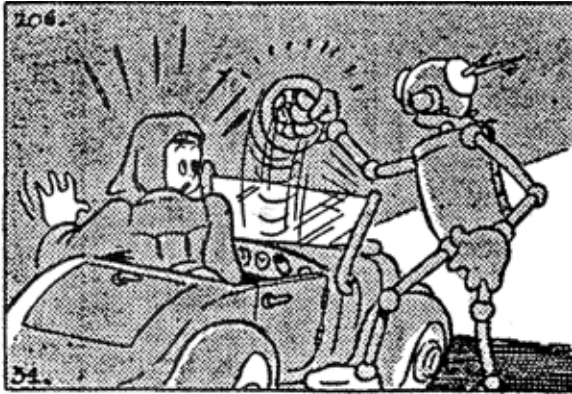
205 De robot liet het wagentje heel dichtbij komen en ging er dan voor staan. Met een handbeweging hield hij het tegen. „Stop” zei hij. „Ik en wil dat ding eens goed bekijken.” Evenlietje keek de robot stom verbaasd aan. Wat een rare manier van doen! Maar het leek haar verstandiger om niet al te

hoog van de toren te blazen tegenover deze sinjeur. Ze lachte daarom liefjes naar hem en vroeg, „hebt u nog nooit een auto gezien? Wel, het is toch maar een heel eenvoudig wagentje.” De robot lachte luid. „Je bent heel verstandig” merkte hij op, pogingen doende zijn blikken stemgeluid zo aangenaam mo-

gelijk te laten klinken. „Ik vind dit leuk en wil het heel goed bekijken. Hoeveel stroomsterkte het heeft, of je het boos en vriendelijk kunt maken enzovoort.” Evenlietje keek hem eens aan. Nee, daar was iets niet pluis met deze meneer. Als hij maar niet gevaarlijk werd.

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

206. Daar kan ik nog wel iets van leren!

206 De vrees van Evelientje, dat de vreemde heer gevaarlijk zou worden, werd bewaarheid, althans voor haar auto. Om het stuur eens te kunnen bekijken rukte de blikken man het eenvoudig los. Er was echter niets bijzonders aan te zien en dus gooide hij het teleurgesteld weer weg. Dan de motor maar. Terwijl Evelien-

tje angstig en tegelijk hevig verontwaardigd toekeek trok hij de neus van de wagen af.

„He, niet doen, u maakt hem helemaal kapot” riep Evy uit.

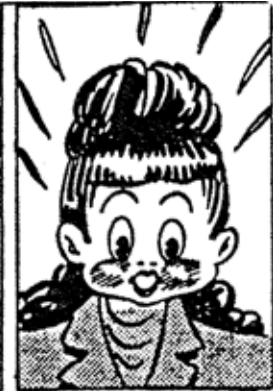
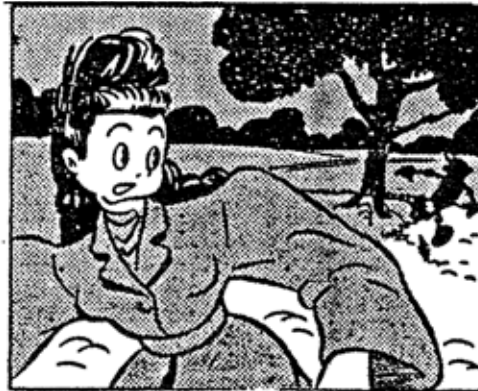
De robot trok zich daar niets van aan en boog zich over de motor. Verrukt hief hij het hoofd op. „Geweldig” jubelde hij, „het

is nog veel ingewikkelder, dan ik van binnen. Geweldig interessant! Dat moet ik eens goed onderzoeken, want ik kan daar misschien nog wel iets van leren.

Zuchtend moest Evelientje toezien hoe hij zich weer naar de motor toeboog en verder ging. „Er blijft niets van mijn wagen over” dacht zij droevig. „En hij was nog wel zo goedkoop in de wegenbelasting.

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

207. De ramen zijn ingeslagen

207 Ondanks dat de wagen zo goedkoop was voor een arme detective zette de robot zijn vernielingswerk voort. Na met enkele rukken de motor onbruikbaar gemaakt te hebben, bepaalde hij zijn aandacht tot de andere onderdelen. Hij trok de wielen, de gaspedalen, de spatborden, ja zelfs de treeplank er af en verlustigde zich in de aanblik die de verwoesting hem bood.

Evelentje had het even aangezien, doch achtte het toen raadzaam, maar heen te gaan. Wellicht zou de robot haar straks ook nog zo demonteren.

In de verte zag ze een huis en daarheen richtte ze haar schreden.

Toen ze dichterbij kwam gingen haar oogen wijd open. De ramen van het huis waren ingeslagen en het nummer... was hetgeen Humpo haar had opgegeven.

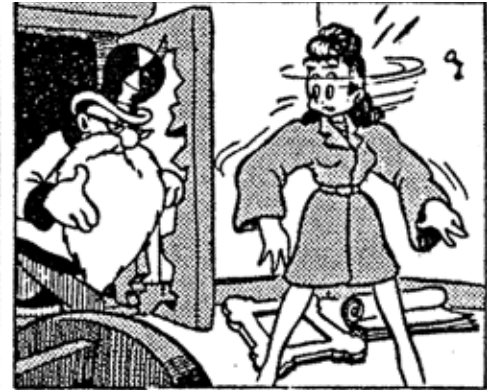
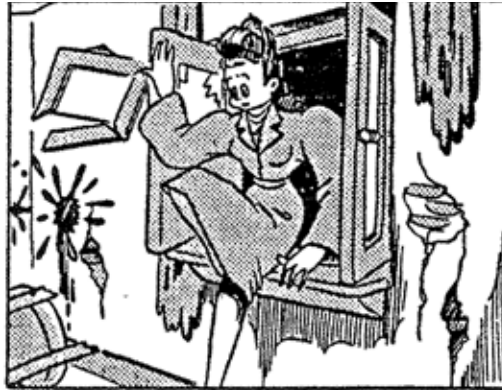
„Dat zit niet goed,” mompelde ze, Humpo in een huis met ingeslagen ruiten..

Vooruit meisje er op af.”

Ze keek echter niet om en daardoor zag ze niet hoe de robot haar achterna kwam. Het autootje interesseerde hem niet meer, nu het helemaal kapot was. Nu was het Evelentje, dat zijn vernielzucht gaande maakte,

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

208. Vertel op!

208 Met een kennersblik monsterde Evy een der kapotgeslagen ramen. „Dat is van binnen uit gebeurd” stelde ze vast. „we moesten maar eens naar binnen gaan.

Ze stak haar hand naar binnen en maakte het raam los. Lenig wipte ze over de vensterbank en kroop naar bin-

nen. De kamer, waarin ze belandde, zag er uit alsof er een orkaan gewoed had.

Schilderijen waren van de muur gerukt, stoelen lagen omver, gordijnen waren verscheurd en overal lagen glasscherven.

Plotseling hoorde ze een deur opengaan. Zich snel omdraaiend zag ze een manne-

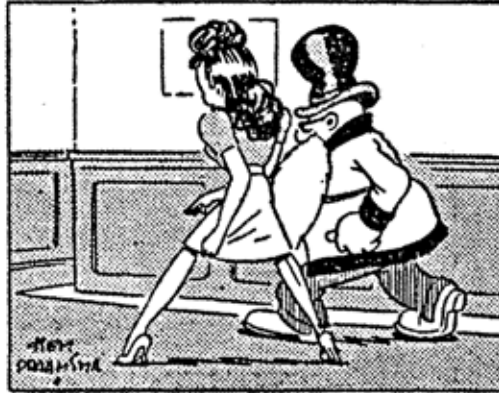
tje met een lange witte baard, dat haar aanstaarde.

„Bent u het meisje waarom de klad-schilder gebeld heeft?” vroeg hij.

„Ja riep Evelientje verheugd uit. „Humpo belde mij op. Waar is hij nu? Er is toch niets gebeurd is het wel? Toe vertel op!”

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

209. Gewond? Nee, alleen versierd

209 „Ik ben professor Vindallesuit” zei de man achter de baard. „Uw vriend eh... die kladschilder... eh Humpo noemde u hem, is het niet? ... is hier wel in huis, maar ik weet niet waar. Ik was hem ook al aan het zoeken. Misschien... eh... als het u convineert... eh... kunnen wij samen... eh... u en ik... eh... hem op gaan zoeken?” Dat leek Evelientje uitstekend en zo liepen ze samen het hele

huis door.

Op de onderste verdieping was niets te vinden, dus wandelden zij naar boven.

„Daar, bij de badkamer van de professor, vonden ze de arme kunstenaar, nog steeds versierd met het stenen fonteintje, waarmee de robot hem bedacht had. Hij was juist bijgekomen en vroeg zich af, wat er allemaal met hem gebeurd was.

„Arme Humpo riep Evelientje uit „wat

is er met jou gebeurd? Ben je gewond?”

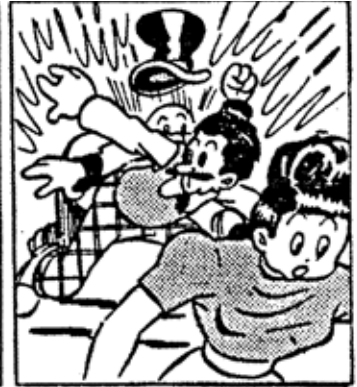
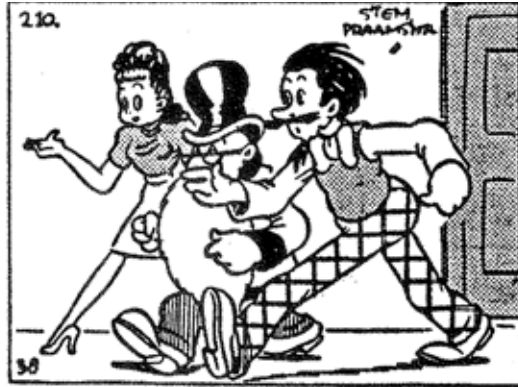
„Gewond” vroeg Humpo verdoemd om zich heen ziend, „nee eh... alleen maar versierd. Dat heeft die robot gedaan, toen ik hem wou grijpen.”

Snel bevrijdden Evy en de professor de kunstschilder van zijn halsband.

„We zullen nu een conferentie houden over hetgeen ons nu te doen staat” kondigde professor Vindallesuit aan.

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

210. Vangt hem nu!

210. Gedrieënlijk rukten Eveltentje, professor Vindallesuit en Humpo Hotsflots op naar het studeervertrek van de professor.

Aldaar aangekomen overlegden zij, wat hun te doen stond. Overleggen was eigenlijk niet nodig. Er was maar een oplossing. De robot moest kortgesloten worden en dat

kon Eveltentje doen door hem een zoentje te geven.

Maar daar voelde Evy heel weinig voor. Ze protesteerde dan ook fel. „Dat is te gek en ik...” verschrikt zweeg ze, want boven hen klonk een vreselijk geraas, alsof er een heel regiment paarden een samba danste. Het plafond, dat niet berekend was op mo-

derne dansen, begaf het en omhuld door een grote wolk kalk kwam de robot naar beneden vallen.

„Vangt hem nu” riep de professor luid en hij gaf zelf het voorbeeld door hard weg te rennen. De anderen volgden hem. Geen scheen er behoefte aan te gevoelen de robot aan banden te leggen.

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

211. Evelientje krijgt een ingeving

211. Nadat zijn drie tegenstanders in alle windstreken gevlucht waren liep de robot de tuin in, op zoek naar de vluchtelingen.

Achter een boom verscholen zag Evy hem aankomen. Zou hij haar zien? En als hij haar niet zag, wat moest zij dan doen? De raad van de professor opvolgen en proberen hem kort te sluiten? Daar voelde ze

steeds nog heel weinig voor. Er moest toch zeker wel nog een andere oplossing zijn? Dan kreeg ze opeens een ingeving. Natuurlijk! Dat was het!

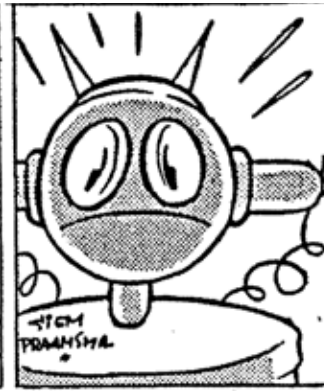
Bijna had ze een kreet van opluchting geslaakt, maar ze wist die bijtijds weer in te slikken. De robot was immers in de buurt. Voorzichtig loerde ze om een hoekje van de dikke boomstam. Daar was hij. Op

het tuinpad. Bij de bank bleef hij staan en krabde aan zijn hoofd. „Hij denkt zeker na” dacht Evy. „over wat hij nu weer aan schurkenstreken zal uitvoeren.”

Ze wachtte af en ook de robot stond stil. Vermoedde hij de aanwezigheid van het meisje? Als hij ging zoeken, zou hij haar zeker vinden.

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

212. *Baardman, snorman en rokvrouw zijn weg*

212. De robot had genoeg gekregen van het staande denken en zette deze inspannende werkzaamheid voort, nadat hij op het bankje was gaan zitten. „Nu of nooit” dacht Evy en voorzichtig sloop ze achter de boom vandaan in de richting van het huis, want daar bevond zich, wat zij zocht.

Het lichte getrippel op het tuinpad had ook de aandacht getrokken van A. M. Pére-

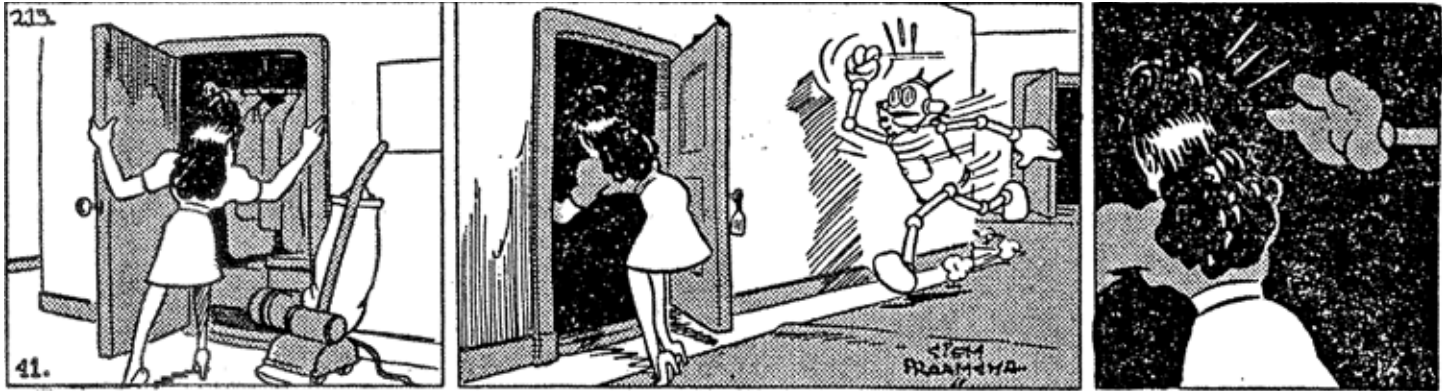
Ohm. Snel draaide hij zijn hoofd om en zag het meisje. Zijn ogen begonnen te bliksemen. Daar had je weer zo'n schepsel. Waar kwam die nu ineens vandaan? Hij zag haar wegsnellen in de richting van het huis. Mijn huis, dacht de robot, want nu wordt de professor mijn knecht. In kan hem baas, maar dat meisje hoort daar niet. Ik zal

haar weggagen. Ook de robot rende nu naar het huis, Evellentje achterna.

„Baardman, snorman en rokvrouw zijn verdwenen”, overdacht de robot. „De professor kan mij niet meer baas, dus nu ben ik baas en alles wat van de professor is, is van mij”. Evy begon dit wachten te vervelen,

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

213. Niet in mijn kasten snuffelen!

213. Evelientje was in het voorportaal van het huis aan het zoeken. Deur na deur opende ze, keek naar binnen, om ze daarna weer teleurgesteld te sluiten. Dan hoorde ze eensklaps de robot naderen. Zou deze weten wat zij van plan was te doen? Haastig zocht ze verder. Naast de volgende deur

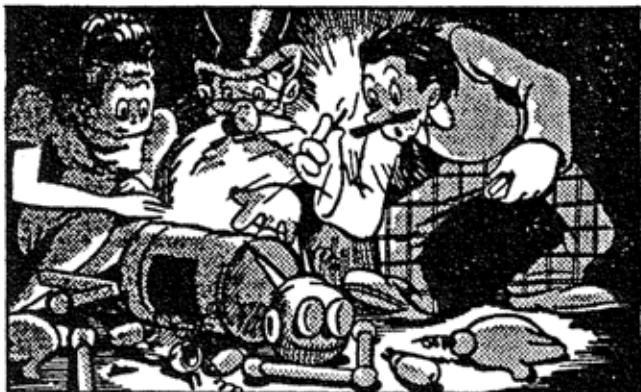
stond een stofzuiger. Mogelijk was hier hetgeen ze zocht. Ze rukte de deur open en ja ze had het gevonden. De robot rende de gang binnen en zag dat het meisje in de deur opening verdween. Wat moet zij daar zó maar zonder mijn toestemming in mijn kasten aan het snuffelen? Dat gaat niet

op". In enkele sprongen was ook hij b' de deur en sprong naar binnen. Het was er stikdonker, maar dan strekte hij zijn hand uit om het meisje te grijpen.

Evy zag net op tijd, dat de robot ook in de kast gekomen was. Ze deed een greep, trok een handle over en.....

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

214. De robot is dood

214 Evy had net op tijd de handle overgehaald en de gevolgen waren ontzettend. Met een daverende slag viel de robot op de grond, meterslange vonken schoten uit zijn blikken hoofd en een hevige geknetter toonde aan, dat de beweging van Evy haar doel niet gemist had.

Dan werd alles stil en Evy gluurde om de hoek van de deur naar de bewegeloos liggende A. M. Père-Ohm.

Op het lawaai waren de professor en

Humpo Hotsflots ook komen toesnellen. Ook zij zagen de robot liggen, maar wantrouwen is een zeer menselijke eigenschap en dus kwamen zij slechts voetje voor voetje dichterbij.

„Kom maar gerust,” zei Evy. „Hij is dood.”

Zij bogen zich over hem heen en keken nauwlettend toe. Voorzichtig kriebelde Humpo met de haren van een penseel over de blikken buik van de robot. Deze

reageerde niet. „Hij is echt dood” verklaarde Humpo, „anders had hij wel gegild. Tegen dat gekriebel kan niemand.”

„Hoe is het eigenlijk gegaan?” vroeg de professor.

„Heel eenvoudig” zei Evelientje bescheiden. „Ik heb de hoofdschakelaar uitgegraaid. Het is een elektrische man, dus dacht ik, dat hij zonder stroom wel niet leven kon en dat bleek hij ook inderdaad niet te kunnen.”

Humpo Hotsflots - Deel 5: De Mislukte Bestelling

215. Het schilderij is ongeschonden

215 Nadat Evelientje dus met een enkele handbeweging de hele zaak had opgelost was Humpo Hotsflots nog niet voldaan.

„Professor” vroeg hij: „Waar is het nu?”

„Wat bedoel je” vroeg de professor, „waar moet dat zijn?”

„Mijn schilderij natuurlijk.”

„Welk schilderij?”

„Het schilderij, dat ik u kwam brengen, maar dat niet voor u bestemd was en...”

Vertwijfeld hield de professor de handen omhoog. „Val me daar nu niet mee lastig. Ik moet denken. Zoek het op!”

Humpo verdween en Evy informeerde nu bij de professor hoe alles nu precies in zijn werk was gegaan. Juist had de professor alles verteld of daar kwam Humpo al weer aangerend. „Ik heb het juichte hij. „Nog ongeschonden. Ga je mee Evy?”

Even later liepen zij samen over de stil-

le landweg. Het maantje scheen, doch de twee waren zo druk in gesprek, dat zij dat niet eens bemerkten.

„Het was een mooi avontuur en weer het begin van een nieuw avontuur” zei Humpo, terwijl hij Evy lachend aankeek.

Deze deed iets, wat ze nog nooit gedaan had. Ze bloosde.

EINDE VAN DIT AVONTUUR

1. HET GEHEIM VAN DE SCHILDERIJLIJST.

Humpo krijgt de opdracht een schilderij te maken dat in een bestaande lijst moet passen. De lijst wordt echter gestolen en dan begint het avontuur....

2. DE BIJETJESDRUKKERS.

Humpo raakt een penseel kwijt in een mysterieuze hut in een bos. Als hij er naar gaat zoeken raakt hij in de problemen....

3. KONING VOOR EEN DAG.

Humpo en Evelientje proberen een radio zend- en ontvangtoestelletje uit. Ze gaan daarvoor het dak op, maar Humpo kijkt niet goed uit waar hij loopt....

4. HET LEVENDE SCHILDERIJ.

Humpo heeft een kasteel-ruïne gechilderd. Als hij later in de avond naar het kunstwerk zit te staren lijkt het schilderij wel tot leven te komen....

5. DE MISLUKTE BESTELLING.

Humpo moet een schilderij afleveren, maar als hij op weg is gegaan ontdekt hij dat hij het juiste adres vergeten heeft. Hij belt bij het verkeerde huis aan....

*Humpo
Hotsflots*
